

● **KS DUŠAN KVEDER-TOMAŽ**

Z novim obrtnim centrom bo soseska bogatejša

Avgusta 1988 je GIP GRADIS TOZD GOL začel z gradnjo trgovsko servisnega objekta v stanovanjski soseski Nove Jarše. S tem je bil storjen velik korak pri uresničevanju srednjeročnega plana Krajevne skupnosti Dušan Kveder-Tomaž. Spalno naselje, kot se upravičeno imenuje Nove Jarše, dobiva z obrtno-servisnim centrom novo kvaliteto.

Tu je treba posebej poudariti dobro sodelovanje izvajalca GIP-GRADIS TOZD GOL in samoupravnih organov krajevne skupnosti. Kvaliteta sodelovanja je v tem, da smo s skupnimi močmi skušali pridobiti v objekt dejavnosti, ki jih krajani najbolj potrebujejo.

Žal so naše želje eno, povsem nekaj drugega pa je bil odziv potencialnih investitorjev, predvsem tistih, ki bi bili za naše krajane najbolj interesantni. To pa so bili v prvi vrsti: banka, lekarna, servis bele tehnike, čevljarstvo, krojaštvo, knjigarna itd.

Konkretna ponudba so bile med ostalim posredovane: Ljubljanski banki, Beograjski banki, Jugobanki, Mladinski knjigi, Državni založbi, Cankarjevi založbi, Elektrotehni, Emoni merkur, ABC Pomurka, Cvetličarni Ljub-

ljana, Tobačni tovarni, Žitu Mercator – Sadje zelenjava, Lekarni Ljubljana itd.

Avgusta 1988 smo ob analizi prodaje lokalov skupaj z Gradisom ugotovili, da naši načrti ter želje počasi padajo v vodo. Kot potencialni kupci so dokončno odpovedali Lekarna Ljubljana in banke. Poleg tega pa za nakup lokalov ni bilo nebenega interesa od strani navedenih delovnih organizacij.

Objekt je zgrajen in nekatere dejavnosti v njem se že odpirajo. Z delom je začel RTV servis in PARK BAR, v kratkem pa naj bi začela z delom papirnica, urarstvo in prodajalna kozmetike. V objektu bodo še naslednje dejavnosti: trgovina (mini market) in prodajalna sadja in zelenjave, frizerski salon (moški in ženski), cvetličarna, prodajalna časopisov, loterija, kozmetični salon, steklopihaška delavnica, prodajalna tekstila in športne opreme.

Gostinski del ponudbe je sestavljen iz dveh manjših obratov ter večjega, v katerem bo picerija. Poleg tega bo v objektu tudi kava bar, ki ga bo vodil lastnik odstranjenega kioska (Jakupi). IS Sob Moste-Polje je v objektu kupil lo-

kal in je oddan v najem za prodajalno mesa in mesnih izdelkov.

Naše želje niso v celoti izpolnjene in vemo, da marsikdo s ponudbo ne bo v celoti zadovoljen. Vendar pa bodimo iskreni. Tudi to, kar z novim objektom pridobivamo, ni tako malo in zanemarljivo.

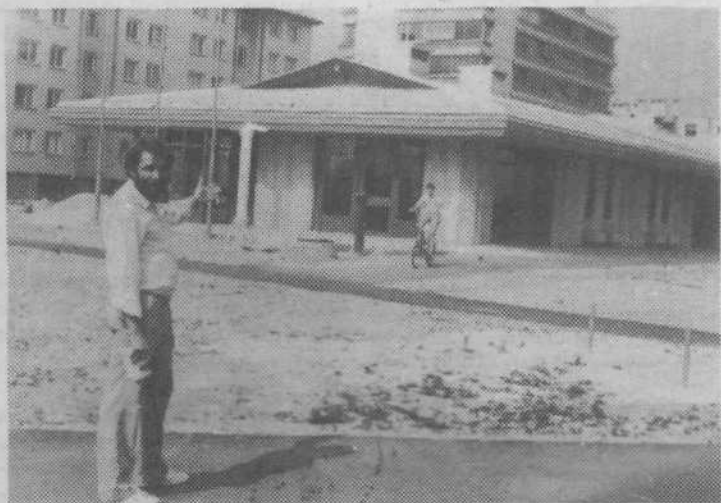
S pridobitvijo obrtno-servisnega centra pa se zdaleč niso rešeni nekateri osnovni problemi v Novih Jaršah. Nismo in ne smemo pozabiti na problem številka ena. To pa je poštni objekt. Tu je še ureditev osrednjega dela Beblerjevega trga (zelenice in nujno potrebni parkirni prostori). Nismo spregledali tudi potreb krajanov

za rekreativnimi površinami (tenis igrišča, balinišče).

Nalog, ki jih je še treba opraviti, je veliko, žal pa je vedno težje zapisati, da je krajanov, ki so pripravljeni sodelovati, tudi veliko. Nasprotno. Vedno manj jih je in vedno bolj se zapirajo v lastna okolja in vidijo pretežno svoje probleme.

Če želimo in vemo, da to želimo, spreminjati Nove Jarše, potem bomo lahko to naredili le s skupnimi močmi, saj bomo vse pridobitve skupaj uživali. V slogi je moč, prijateljstva in sloge pa krajanom Novih Jarš ni nikoli manjkalo.

SJ

Stane Jesih, tajnik KS Dušan Kveder Tomaž razkazuje ravnokar zgrajeni obrtno servisni center (Foto: S. G.)

Okrepčevalnica PARK BAR v Novih Jaršah

Ko bodo uredili tudi preostale lokale, ko ne bo več gradbišč, bo postalo to živahno in nadvse prijetno središče domačinov (Foto: S. G.)

V še razmeroma novi soseski Nove Jarše se dolgo ni nič zgodilo, kar bi vneslo vsaj nekaj pestrosti v monotonost spalne soseske. Sedaj, ko so v KS Dušan Kveder-Tomaž le zgradili servisni center, pa bo nekaj več družabnosti in ugodja tudi tod. Konec avgusta je bil v tej novi »zlata vredni« (kot pravijo Jaršani) servisni stavbi odprt prvi gostinski lokalček in sicer Okrepčevalnica PARK BAR.

Majhen in prijetno zasnovan lokalček sta odprla Tanja Poberžnik in Zvone Vargek, uredil pa ga je arhitekt Viktor Žigon. Lokal sta odkupila in ga opremila izključno z lastnimi sredstvi in sta nadvse vesela, da sta ga končno le odprla. Opravičevala sta se, ker prostor pred okrepčevalnico še ni zaključen s cvetličnimi koriti in tudi v ponudbi prve dni še ni bilo vsega, kar nameravata vsakodnevnim gostom ponuditi, še zlasti za mlade, razne sadne napitke in podobno.

Vendar jima tega ne gre zameriti, pomembno in hvalevredno je navdušenje in volja, potem bo vse ostalo že še pravi čas prišlo. Tanja in Zvone sicer nista gostinca, vendar pa je Zvone domačin in tudi Tanja je več let živela v Novih Jaršah, zato je v njima ob želji po samostojnem delu že dolgo tla tudi želja po popestritvi tega kraja. In tako je prav, saj so za tako »pusto« sosesko še topli sendviči, obloženi kruhki, hladno pivo in sadni napitki velika, prijetna, dolgo željena pridobitev.

S. G.

● **KS MOSTE – KS SELO**

● **Zatišja ni več**

Za krajevne skupnosti mislimo, da v njih v poletnem času življenje in delo nekoliko zamre, da zavlađa zatišje. Toda v skopni strokovni službi – tajništvu za KS Selo in KS Moste pravijo, da že nekaj zadnjih let ni več tako. V šali so povedali, da se poleti pravi živ-zav šele prične. In res! Vse poletje je bilo na hodnikih kulturnega doma Španski borci slišati sproščen smeh otrok, saj je bilo počitniško varstvo tudi tokrat dobro organizirano. Nad normalo se je temperatura dvignila v začetku avgusta, ko so se prodajala živila iz rezerv. Na sedež krajevnih skupnosti se je zgrnila truma ljudi, telefon je nenehno zvonil. Slišati je bilo toliko pikrih in ogorčenih pripomb, da kaj takega ne pomnijo niti starejši aktivisti. A tudi med temi se je

našla ena prav lepa in plemenita. Rečeno je bilo, da bi morali ves ta »cuker« in »ole« poslati v Haloze, kjer jim je vodna ujma podrla hiše in odnesla strehe nad glavo. Izrekel pa jo je občan, ki vse poletje na tržnici pobira lesene gajbice in si tako za zimo nabira kurjavo, v Novih Fužinah pa brska po kontejnerjih za smeti, da bi našel kaj užitnega. Komentar seveda ni potreben. Ob vsem tem pa je potekala akcija podpisovanja Temeljne listine Slovenije 1989, akcija oblikovanja mnenj in zbiranja podatkov upravičencev za »zimsko« pomoč, preverjanje in analiziranje pobude, da bi se KS Moste in KS Selo znova združili v eno: KS Moste-Selo ter vrsta drugih običajnih nalog.

MG

● **Pri Jožici**

V pokritem delu Tržnice Moste v prvem nadstropju smo obiskali trgovinico – delikateso, ki jo ima tov. Jožica Šerjak. Takoj na začetku moramo povedati, da nas je marsikaj prijetno presenetilo. Najprej prijazna in profesionalna prodajalica, nato pa še bogata izbira raznovrstnih mesnih izdelkov in sirov. Trgovinica ima vse, česar si zaželiš in kar ti zadiši. Prav

okusne so domače salame, zvitka krška panceta, posebne pivske klobase (to so res nekaj posebnega), suhe stiske klobase in salame, hamburška slanina, tlačen jezik in vrsta drugih izdelkov. Naši občani so se na trgovinico že kar navadili, in ko jih vprašaš, kam gredo, rečejo preprosto: k Jožici po delikateso.

Tekst in slika: MG

● **V SPOMIN**

Marjan Pavčič

Vse, ki smo ga poznali, je pretresla žalostna novica, da je 15. julija 1989 umrl naš krajan Marjan Pavčič, rojen 29. 11. 1932, dolgoletni prizadeveni aktivist v krajevni skupnosti Polje.

Do upokojitve je delal v DO Totra kot planer. Odkar se je preselil v Polje, je bil vsa leta predan delu v KS. Dva mandata je bil član sveta KS, član skupščine KS, dolgoletni član volilnih odborov in raznih komisij, sedaj pa član Potrošniškega sveta in član KK SZDL. Vedno je bil pripravljen z vsem srcem pomagati. Pri akcijah in nalogah, ki smo jih izvajali v Polju.

Krajanom Polja bo Marjan Pavčič ostal v lepem in dobrem spominu, pogrešali ga bomo v organih krajevnih skupnosti, kot aktivista SZDL, kot člana odborov in komisij, predvsem pa kot človeka, ki je živel s svojim krajem in zanj v njegovem kratkem življenju veliko dal. Marjanu se za njegovo delo v KS iskreno zahvaljujemo, njegovim najbližjim pa iskreno iskreno sožalje.

KRAJEVNA SKUPNOST POLJE

Praznik krajevnih skupnosti Polje

S slavnostno sejo skupščine KS Polje, ki smo jo združili z zaključno proslavo na OŠ E. Kardelja 21. junija 1989, smo začeli letošnje praznovanje praznika naše krajevnih skupnosti. Predsednik skupščine Jože Bevec je na kratko orisal delo v preteklem letu, povedal, kaj smo v Polju naredili in dobili novega ter opisal, kaj si v Polju še želimo. Podelil je tudi priznanja KS, ki so jih letos prejeli: Silvo Bizjak, Viktor Brovč, Dragica Cerar, Nuša Eberl, Cirila Gavrilov, Ana Pavšek, Aleš Škoberne in Ljudmila Židan.

Predsednica KK SZDL Breda Zadnikar pa je podelila bronaste značke OF, ki so jih prejeli: Mitja Gostinčar, Drago Kasagič, Branka Kralj, Nevenka Kržan, Andrej Požrl, Antonija Snoj in Boris Završnik.

KK SZDL je izdala tudi dvojno številko krajevnega glasila KRAJAN. Praznovanje se je nadaljevalo 29. junija z veliko gasilsko vajo pred staro šolo v Polju. V vaji je sodelovalo več GS iz naše občine, Gasilska brigada iz Ljubljane in Reševalna postaja s svojim vozilom. Zavijanje siren ob 19.30 je privabilo na prizorišče vaje veliko krajanov, ki so si z zanimanjem ogledali moderno tehniko, s kakršno se borimo proti rdečemu petelinu. Pohvaliti moramo prav vse, ki so v vaji sodelovali. V nedeljo, 2. julija, pa je bilo pred Gasilskim domom v Slapah izredno zanimivo. GD Slape-Polje je slavilo 40-letnico obstoja društva.

(na sliki). V programu smo lahko videli slavnostno parado gasilcev naše občine, igrala je godba na pihala, sodelovale so mažoretke, v sprevodu pa smo videli tudi narodne noše in konjenike na sve-

● **PISMA BRALCEV**

Nove Jarše tudi po dvajsetih letih spalno naselje

Kmalu po doselitvi novih stanovanjcev so ti uvideli, da so lokacijsko res blizu centra, istočasno pa še na začetku civilizacije. Prebujati so se začeli krajani ter zahtevali svoje. Obljube so padale od vseh strani, toda infrastrukture naselja so se vse bolj odmikale. Prišlo je celo tako daleč, da so naši takratni delegati v SO uspeli za določen čas ustaviti stanovanjsko gradnjo, dokler se ne reši življenjski minimum (šola, trgovina). Ko je o nadaljevanju gradnje ta dosegla svoj bonus z 12000 krajanov, je naselje že preživljalo drugo krizno obdobje infrastrukture. Kljub večnim prizadevanjem naše temeljne delegacije KS in sveta KS nismo prišli daleč naprej. Z velikimi težavami smo prišli do nove trgovine (E center), nove šole in vrta. Ne vemo pa, kako bi bilo s temi objekti, če ne bi bilo takrat v Ljubljani II. in III. samoprispevka. Kar je bilo, je bilo, toda važno je, kje smo danes? Stanovanjska gradnja je že zdavnaj zaključena, manjka pa nam še in še...

V letu 1987 in 1988 je Gradisu uspelo prodati lokale za servisne dejavnosti v novo zgrajenem objektu v ta namen, ki je bil predan uporabniku zgrajen do III. faze gradnje. Po finančni izčrpanosti sedaj ti ljudje sestavljajo, ugrajujejo po kapljicah svoje interesne dejavnosti, da bi si nekega dne povrnil svoj vloženi dinar. Z dokončanjem tega objekta naj bi se uredil tudi del zunanjega videza naselja. Ker pa čas neusmiljeno hiti, so verjetno projekti izgubili veljavo ali pa so se izgubili ter graditelj dela kot samouk. Kako bo vse to videti okrog tega obrtnega centra, je verjetno uganka.

Vidi pa se že, da je izvajalec pozabil na intervencijske poti, ter je dvema zaprl dostop. To se nanaša na bloke P-27 in do P-3 ob aleji MT. Tako bomo spet izravnali to krivo drevo, še ne vemo, saj moramo urediti še kup starih grehov. Med drugim je celo primer, ki je ekološkega značaja ne samo za Jarše, temveč za celo Ljubljano. Naj povem, da gre za primer, ko je kanalizacija speljana iz treh blokov v odtok za meteorno vodo, ter vse skupaj mirno teče v zajetje Jarški prod, od koder se spet vrača kot »užitna« pitna voda. Del tega greha je pripisati tudi sanitarni inspekciji SML, ki se je potolažila s stavkom »brigo moja, predi na drugoga«. Priporočilo so nam namreč civilno-pravno tožbo in nas moralno podprli. Podoben primer bi lahko našel v zapisniku, ki ga je podala Gasilska brigada po praktični vaji iz CZ. Sedaj je treba samo, da zagori in se njihove besede uresničijo. Potem bomo spet za nazaj ugotavljali napake, krivca pa tako ali tako ne bo.

Zadnji nesrečno zgrajeni vrtec Mojca nima dostopa ne z avtom ne peš, ter se otroci v zimskem času v glavnem prikotajo do njega. O kakšnem dostojnem lokalu ali kulturni ustanovi ne moremo govoriti, ker jih ni. Imamo nekaj lokalov, ki pa v glavnem obratujejo v dopoldanskem času. Tako po 19 ni bifeja, ki bi še posloval, da o sobotah ali nedeljah ne govorimo. Toda kaj bi še našteval, takih in podobnih primerov je še in še. Naši delegati so že po malo obupani in bodo kmalu vrgli puško v koruzo. Še dobro, da so se pričele prebujati tudi druge stranke-zveze, kot so zeleni, mogoče bo spet enkrat vredno sodelovati, kjer bo človeška beseda nekaj veljala.

Mogoče pa mi krajani v Novih Jaršah ne znamo samoupravljati, ali pa nimamo poznanstev na pravem mestu. Videti je, da smo tu pretežno poslušni ljudje, ki se zadovoljimo že z obljubami, ter svojo pokorščino tudi dokažemo na vseh dosedanjih volitvah.

Sedaj smo spet na izpitu mi krajani, ki moramo povedati v kakšni Jugoslaviji hočemo oziroma v kakšni nočemo živeti. Če bo odziv drugačen, kot si želijo politiki, potem so na izpitu oni drugi, ki so z odlašanjem in neaktivnostjo dopustili, da se je stvar izjalovila, ker so drugi preko sredstev javnega obveščanja zbegali ljudi, da sedaj ne vemo, kaj in zakaj naj se podpisujejo.

Sedaj pa naj samo še na kratko odgovorim tov. Klemencu, ki je z veseljem pohvalil (članek v Nsk z dne 12. 7. 1989), kako lepo je vse urejeno v Štepanjskem naselju ob desetletnici obstoja. Vidite, tov. Klemenc, kako drži stari srbski pregovor, ki pravi: »Dok se nekom smrne drugom ne svane«. Ni mi namen, da bi vam očital, kako imate vsega dovolj, toda mi v Novih Jaršah, kakor vidite, še marsičesa ob dvajsetletnici nimamo. Kako lepo je slišati, da imate skratka skoraj vse, med drugim: PTT, banko, frizerja, butike, več trgovin, gostinskih lokalov ter nove pisarne KS. Celo loterijo so vam postavili. Pozabili pa ste še povedati, da imate urejeno garažiranje in parkiranje. Vsega tega v Novih Jaršah še sanjati ne upamo. Res je, da nam je PTT postavil centralo v kontejnerju, kar pa ni zasluga dobrih ljudi, temveč je ostal v Polju, po priključitvi na tamkajšnje ATC. Še ne amortizirani kontejner sedaj uspešno nadaljuje svojo kariero tu pri nas. Žal pa je že od same postavitve premajhne kapacitete ter je moral skoraj polovico krajanom obrniti hrbet za nadaljnjih nekaj petletk.

J. T.

